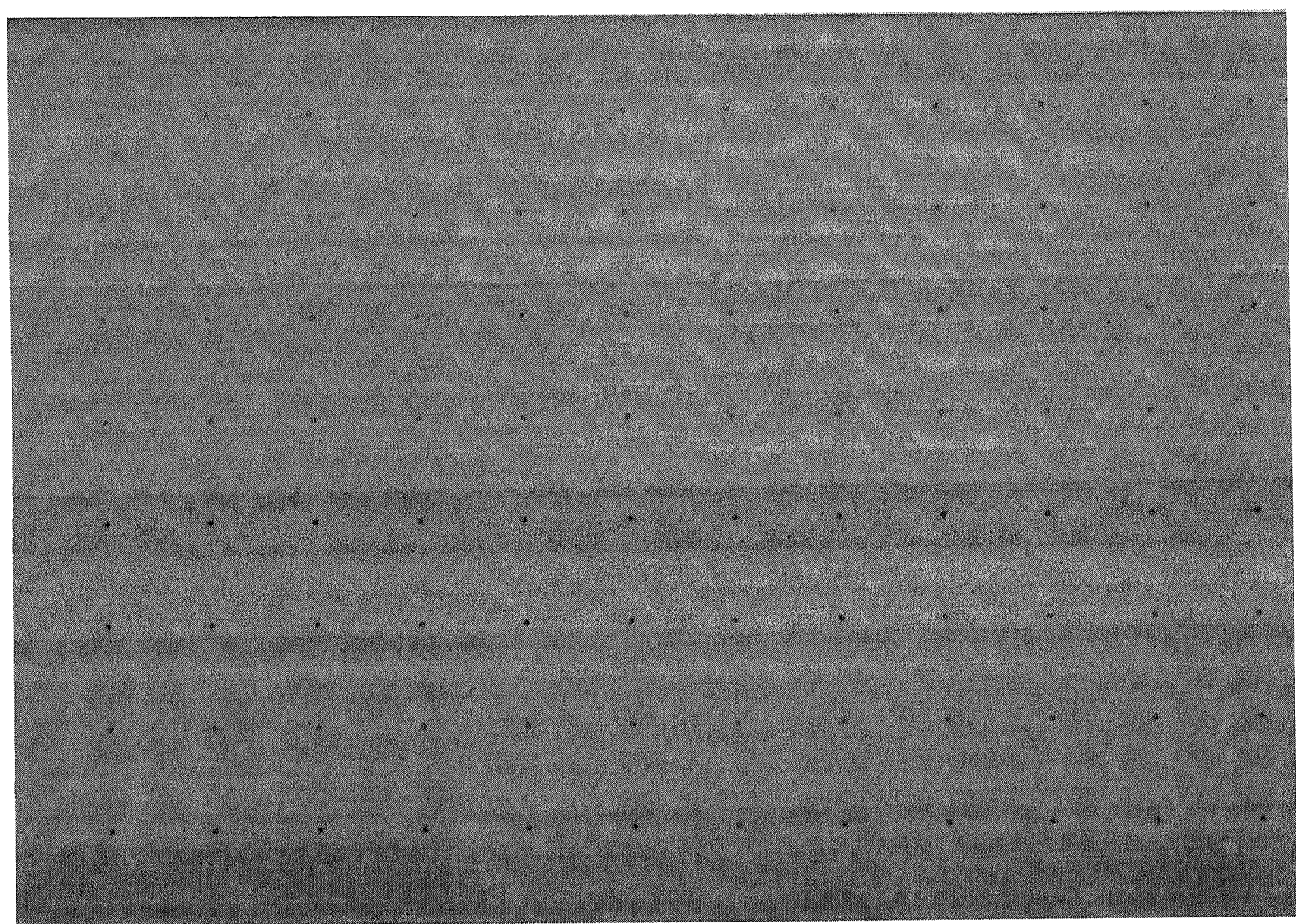

**Koncepce rozvoje
příspěvkové organizace
Muzeum hlavního města Prahy
na léta 2016 – 2020**

Ing. Aneta Doušová

Praha 2015

Výsledkem práce zvláštní komise pro založení pražského muzea bylo zřízení stálého Komitétu. Pravidla stálého komitétu městského muzea Pražského byla schválena sborem obecních starších 3. října roku 1881.

§ 1. Účelem městského muzea Pražského jest, sbírkou památek historických ku Praze se vztahujících a jmenovitě památek výtvarného umění a uměleckých řemesel poskytovat obraz vzdělání a vkusu Pražanů v dobách minulých.

§ 2. Stálý komitét musejní má vyhledávati, před zkárou a zcizováním zachovávat, získati a vystavovati památky druhů v § 1. vyslovených. Pokud památek samých získati nelze, mají býti mezery vyplňovány odlitky a vůbec reprodukcemi druhu všelikého.

§ 3. K dosažení cíle tohoto mají sloužiti: a) dotace od obce Pražské, b) dary a odkazy jakékoli, především pak na uměleckých památkách přáteli muzea Pražského poskytované, c) vypůjčování památek uměleckých a historických, opatrování a vystavování jich v místnostech muzea dle dorozumění s majiteli pro každý jednotlivý případ, konečně pak i d) vstupné, jakého se po případě docílí.

§ 4. Veškeré sbírky městského muzea, pokud nebyly jen zapůjčeny, jakož i inventář jsou vlastnictvím obce Pražské.

Muzeum hlavního města Prahy – Strategické směry rozvoje

1. Kontinuita a řádná správa sbírek

„bez sbírek by nebylo muzeí“

2. Prezentace sbírek

„provést Prahou a vnímat genia loci napříč časem“

3. Otevřenost a široká spolupráce

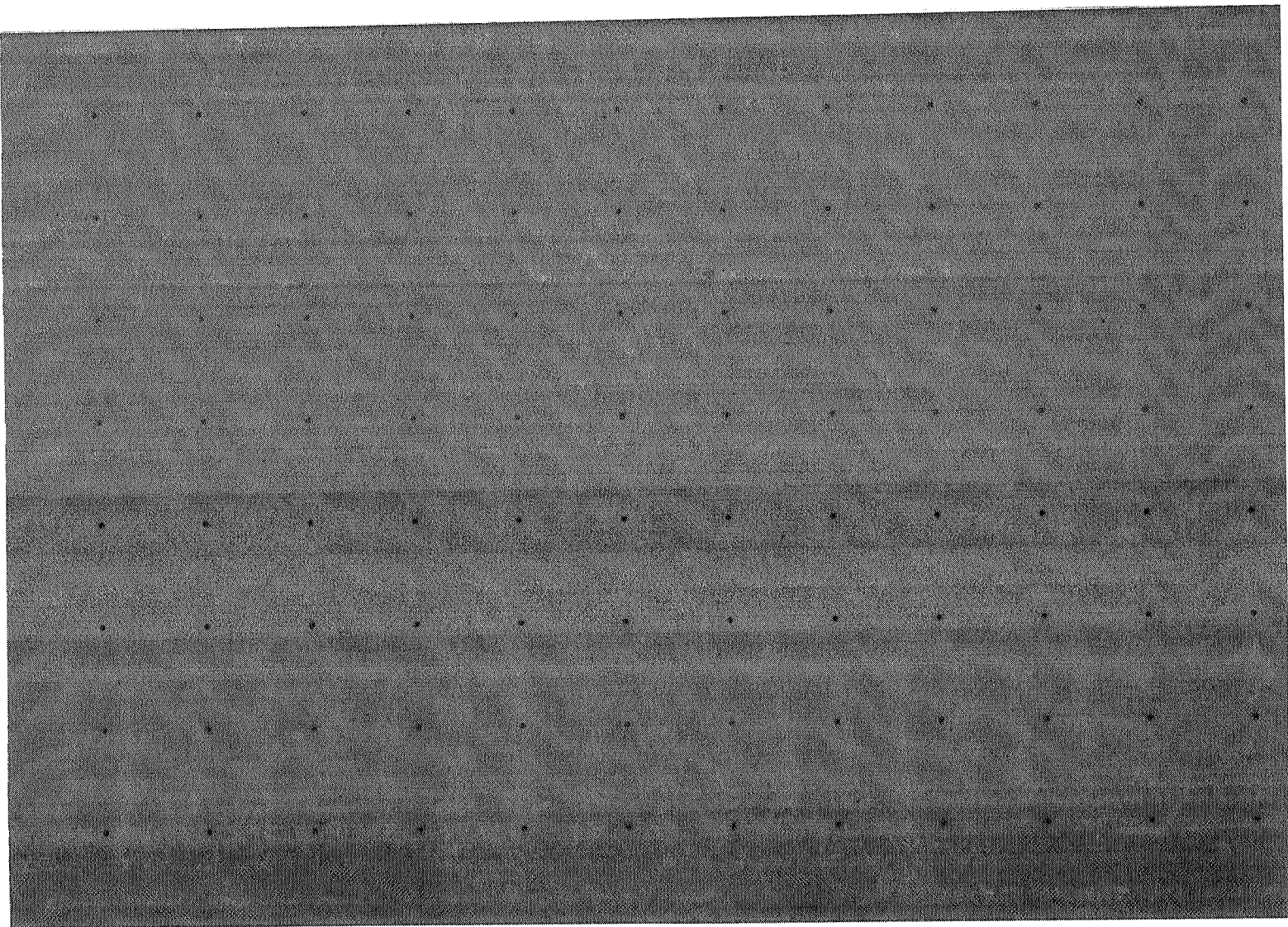
„místo setkávání a respektu“

1 Kontinuita a řádná správa sbírky

„bez sbírek by nebylo muzeí“

Předkládaná koncepce rozvoje příspěvkové organizace hlavního města Prahy Muzea hlavního města Prahy na následující čtyřleté období si neklade za cíl změnit muzeum od základu. Koncepce má navázat na dosavadní vedení muzea, především pak dbát na účel a předmět činnosti vymezený muzeu zřizovací listinou ze dne 1. 7. 2014, která stanovuje: „Účelem organizace je shromažďování, odborná správa a zpracování muzejních sbírek vymezené předmětem činnosti.“ Jak uvádí i Jiří Žalman nebo Network of European Museum Organisations „Bez sbírek by nebylo muzeí.“ Důraz je tedy potřeba klást na uložení, uchování, dokumentování a odborné zpracování sbírek, ale i zhodnocování a tvorbu sbírek. Výrazné zásahy do sbírek vyžadují vždy důkladnou analýzu, neuvážené kroky a radikální změny nemusejí znamenat přínos pro organizaci, naopak ji mohou i velmi ohrozit a účel muzea destabilizovat. Dbát na kontinuitu a dodržování právních předpisů, zejména Zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy, a taktéž etického kodexu muzeí má být základním pilířem správy a existence muzeí. Pouze při řádné správě sbírek je možné zodpovědně plnit zákonem svěřený úkol poskytování veřejně prospěšné služby, čímž je míněno uspokojování kulturních, výchovných, vzdělávacích a informačních potřeb veřejnosti.

Současná doba a technologie umožňují využívat při správě sbírek nových možností, které mohou zjednodušit

práci se sbírkami, jejich lokalizaci nebo i významně napomocť prezentaci sbírek v tuzemsku i zahraničí. Rozšiřujícím se standardem zahraničních muzeí je **zpřístupnění sbírek v online katalogu**, který je uživatelsky přívětivý, obsahuje fotografie v kvalitním rozlišení a další informace o zanešených předmětech. The British Museum má v současné době v online katalogu na svých internetových stránkách 2 232 403 záznamů, které reprezentují více než 3,5 milionů předmětů, přičemž muzeum nadále pokračuje ve zveřejňování. Svou sbírku zpřístupňuje online například i vídeňská Albertina nebo londýnská obdoba Muzea hlavního města Prahy Museum of London, které dokonce umožňuje vyhledávání předmětů podle jejich spjatosti s konkrétními městskými obvody. Implementace podobného přístupu by byla jistě zajímavá i v pražském pojetí. Přístupná online databáze Muzea hl. města Prahy by v konečném důsledku vzdělávala a kultivovala mnohem širší veřejnost, než je tomu při současné nutnosti fyzické návštěvy muzea, taktéž by umožnila přístup k hodnotám muzea lidem, kteří se pro svůj zdravotní stav nebo jiné důvody nemohou do samotných budov muzea osobně dostavit. Databáze by znamenala i značné možnosti rozšíření zahraniční spolupráce pomocí snadného vyhledávání ve sbírkovém fondu a následných zápůjček. Samozřejmostí by pak bylo i využívání katalogu při výuce ve školách a celkové podněcení uživatelů k osobní návštěvě muzea, kde by byly sbírkové

předměty prezentovány v širším kontextu expozic a výstav. Se zpřístupněním katalogu je nicméně potřeba zacházet i opatrně, a to zejména s ohledem na bezpečnost sbírek a s důrazem na eliminaci potenciálních krádeží.

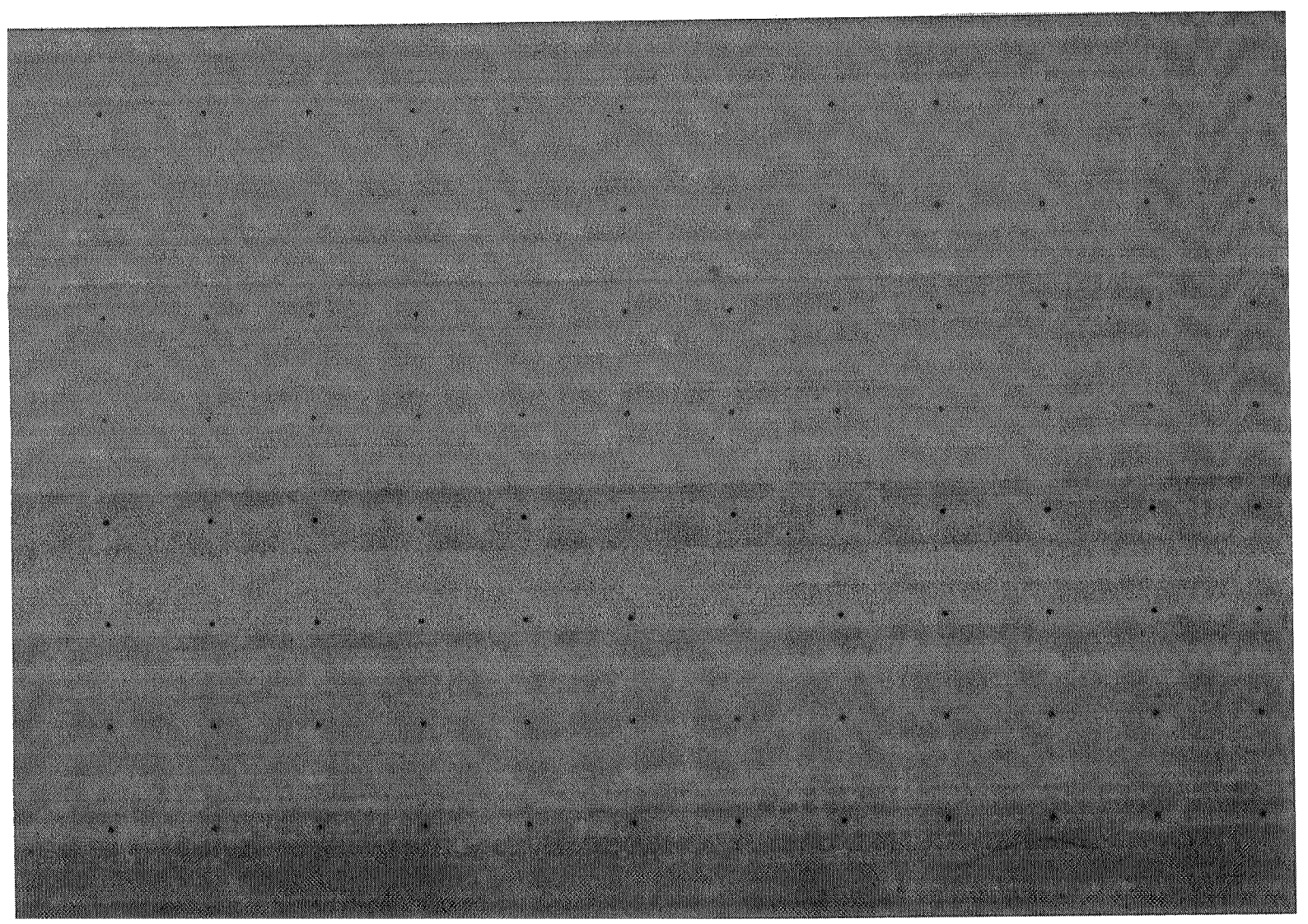
Určitou hrozbu při uložení sbírek spatřuji v depozitárním objektu Vojtěchov – bývalý mlýn, který byl v roce 2013 zasažen povodněmi. Přijetí protipovodňových opatření podle komentáře k návrhu rozpočtu na rok 2016 nicméně provázejí komplikace s majiteli sousedních pozemků a opatření jsou nadále v plánu pro rok 2016. Polohu jednoho z depozitářů v místě ohroženém vodou celkově nepovažuji za ideální, v dlouhodobém horizontu bych navrhovala při zvážení všech okolností a vývoje diskuzi nad eliminováním této hrozby se zřizovatelem muzea.

V roce 2014 byla dokončena kompletní migrace dat ze systému DEMUS do systému Museion. S přechodem do nového systému je spjata řada rizik, považuji tedy za nutné ve spolupráci s odborníky vyhodnotit přesun a přijmou opatření, která odstraní potenciálně vzniklé problémy spojené s migrací. Podstatné je také v dalších letech při plánování rozpočtu zohledňovat náklady na provoz a zvyšování výkonnosti, které tento systém bude vyžadovat.

Standardem dnešních knihoven je **zapojení do meziknihovního výpůjčního systému** a přístupný online katalog jako je tomu kupříkladu u knihovny Národního muzea. Knihovna Muzea hl. města Prahy nesplňuje v současné

době ani jeden z těchto parametrů, knihovna nemá ani pravidelnou otevírací dobu a vyhledávání v katalogu je možné pouze zaměstnanci muzea. Cílem koncepce je tento stav v následujících čtyřech letech změnit a postupně otevřít knihovnu veřejnosti, s možností prezentace nejzajímavějších položek s ohledem na autorská práva v digitální podobě online.

Nevyužitý potenciál představuje také **publikační činnost muzea**, absence knih v angličtině a nedostatečná spolupráce na publikacích jiných vydavatelů pojednávajících o Praze, jejichž tematika se dotýká historického vývoje Prahy. Vydané publikace muzea je nyní možné zakoupit online, prostor e-shopu je ale uživatelsky značně nepřívětivý. **Nabídka publikací ke koupi**, ať již vlastních či cizích, je v závislosti na konkrétních objektech muzea žádná nebo značně limitovaná, to se týká i hl. budovy muzea.

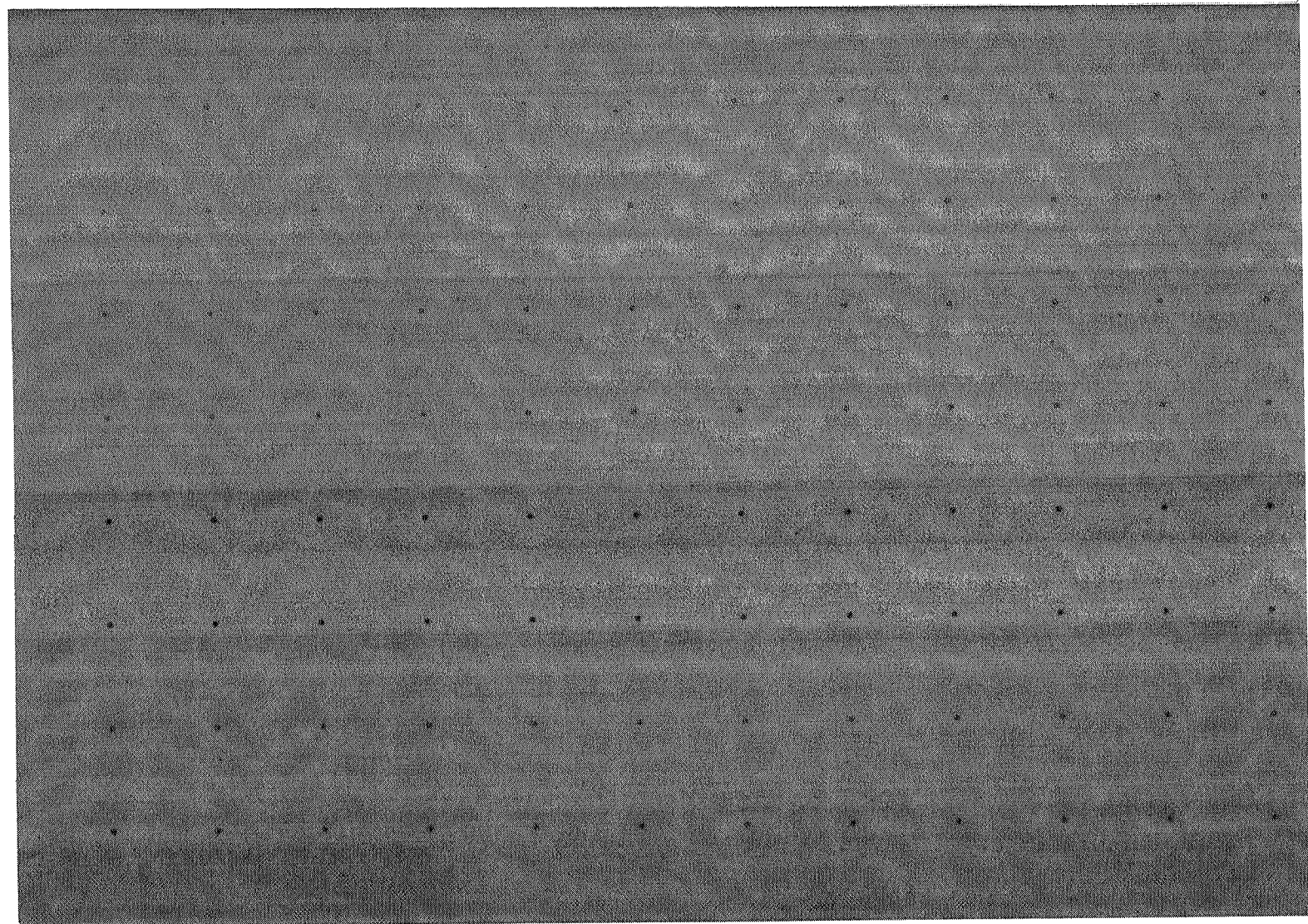
2 Prezentace sbírek

„provést Prahou a vnímat genia loci napříč časem“

Praha je město s dlouholetou historií a magickou atmosférou, jehož integrální součástí je i Muzeum hl. města Prahy. Vedle bodu kontinuity a řádné správy sbírek je dalším směrem koncepce, aby expozice i výstavy z jedinečné archeologické a historické sbírky muzea v průběhu následujících let umožnily provést obyvatele Prahy, ale i širokou tuzemskou a zahraniční veřejnost, příběhem tohoto dechberoucího města. Umožnily vnímat jeho genia loci napříč časem a zároveň podnítily chuť vzdělávat se u všech věkových kategorií.

Velkou slabinu muzea shledávám v **nízkém povědomí veřejnosti o existence** této organizace. Muzeum má celkově vysokou návštěvnost, nicméně **77,3 %** z celkového počtu **1,2 mil. návštěvníků všech objektů** muzea tvořili v roce 2014 **návštěvníci Petřínské rozhledny a Zrcadlového bludiště**. Návštěvníci **ostatních objektů muzea mimo věží a bludiště** se na celkovém počtu podíleli pouhými **7 %**. Toto se samozřejmě promítá i do struktury tržeb ze vstupného. Pro srovnání v roce 2011, kdy muzeum ještě nespravovalo pražské věže, byla celková návštěvnost muzea necelých 70 000 lidí.

Muzeum v současné době nemá koncepční propagaci zohledňující všechny zpřístupněné objekty, která by dokázala využít potenciálu nejnavštěvovanějších objektů a přitáhnout návštěvníky i do ostatních budov muzea. Je potřeba přistoupit k **prezentaci muzea jako jednotného**

celku a vytvářet komplexní obraz instituce navenek. Obraz subjektu, který spravuje a zpřístupňuje objekty různého druhu v různých částech Prahy. Samozřejmostí je i **jednotný vizuální styl** s přehlednými propagačními materiály a internetovou prezentací.

Slabou stránku spatřuji také v politice vstupného. Vstupné do objektů má mnoho kategorií a slev a je složité se v něm zorientovat. Balíčky vstupného do více objektů jsou pak k dostání pouze na některých pokladnách, přičemž ani pracovníci pokladem se ve vstupném neorientují. Je vysoce žádoucí **vstupné zjednodušit a zpřehlednit**.

Muzeum v roce 2015 spravuje, případně pro své expozice a výstavy využívá, následující objekty: Hlavní budova muzea (Florenc), budova bývalé Podskalské celnice na Výtoni, Müllerova vila, zámecký areál Ctěnice, pražské věže (Petřínská rozhledna a Zrcadlové bludiště na Petříně, Svatomikulášská městská zvonice, Malostranská mostecká věž, Staroměstská mostecká věž, Prašná brána, Novomlýnská vodárenská věž). V říjnu 2015 pak byla zpřístupněna rekonstruovaná Rothmayerova vila, vzhledem k její blízkosti v okolí Müllerovy vily by bylo vhodné objekty prezentovat ve **společném návštěvním okruhu**. Nyní je nutná samostatná rezervace každé z vil, přičemž blízkost jejich polohy není v rezervačním systému zdůrazněna. Mimo stálých objektů muzeum pro své výstavy pravidelně využívá i objektu Clam-Gallasova paláce (není svěře-

no právo k hospodaření muzeu), kde zčásti sídlí Archiv hl. města Prahy. Ředitelství muzea je situováno do objektu v ulici Kožná, muzeu je hlavním městem Prahou svěřeno právo k hospodaření k nadpolovičnímu podílu nemovitosti, zbývající podíl patří soukromým vlastníkům. Za využívání objektu je jim placené nájemné. Tento stav je nevyhovující, ředitelství muzea by mělo být co nejbližší páteřním objektům muzea, nikoli v samostatné vzdálené budově. Možné řešení vidím ve **svěření do hospodaření muzea objektu Clam-Gallasova paláce**, kam by se ředitelství mohlo přestěhovat po plánovaném opuštění paláce Archivem hl. města Prahy. Objekt by mimo ředitelství sloužil nadále k pořádání výstav a taktéž případně prezentaci expozic. V minulosti bylo uvažováno o stavbě nové budovy a svěření do péče Desfourského paláce. Poloha uvažované stavby i Desfourského paláce je stejně jako poloha hl. budovy muzea mimo samé jádro města, pro vyšší atraktivnost muzea považují za vhodnější Clam-Gallasův palác, který má v budoucnu atraktivitou své nabídky potenciál vzbudit zájem i o hlavní budovu muzea. Objekt na Florenci je komunikacemi prakticky odříznuta od okolí, které navíc nelze považovat za příliš atraktivní. Potenciál pro rozvoj muzea vnímám i ve **svěření do správy muzea objektu domu U Zlatého prstenu**, kde má v souvislosti s uplynutím 700 let od narození Karla IV. vzniknout stálá expozice panovníku věnovaná. V dlouhodobém horizontu bych ráda vedla **dis-**

kuzi o koncepčnosti zařazení a náplně zámeckého **areálu Ctěnice** v rámci Muzea hl. města Prahy. V expozici je zde prezentována světově unikátní sbírka cechovních památek, dostupnost areálu z centra Prahy je ale cca. 45 min. veřejnou dopravou s nutností přestupů. Ráda bych předložila k široké diskuzi, zda by se nejevilo jako vhodnější tuto jedinečnou dokumentaci profesního sdružení řemesel přesunout blíže k středu Prahy a zpřístupnit ji tak širší veřejnosti. Muzeum se dnes sestává z jednotlivých budov, které představují samostatné entity nepropojené do celku, kterým by se budovala **jednotná značka Muzea hl. města Prahy**. Silná jednotná značka **pomůže muzeu jako celku, potažmo každé z budov**.

Expozice muzea mapující vývoj Prahy nyní končí 18. stoletím, muzeum **nedisponuje expozicí 19. a 20. století**. V souvislosti s nutnou vnitřní rekonstrukcí hlavní budovy muzea, která je ve špatném technickém stavu a také i její návštěvnické zázemí je naprosto nevyhovující, by bylo vhodné **vytvořit celkovou koncepci expozic**, které by byly v následujících letech realizovány. V případě svěření k hospodaření objekt Clam-Gallasova paláce by bylo možné některou z expozic instalovat zde. Koncepce by také zohledňovala další objekty muzea a byla vytvářena **v koordinaci s jinými subjekty**, jejichž současné nebo budoucí expozice by mohly s projektem expozic Muzea hlavního města Prahy kolidovat. Nejen k tomuto účelu po-

važují za vhodné sestavit **poradní orgán ředitele**, o kterém bude pojednáno více dále. Aktuální **expozice muzea jsou zastaralé, neodpovídající současným moderním přístupům muzejnictví**. Při budování nových expozic je nutné dbát na interaktivnost, vytvářet atmosféru doby a místa a také využívat moderních technologií. Expozice s nápadem by prostřednictvím budoucí participace na **projektu Google's Cultural Institute** (Google Art Project) měla potenciál přivést do muzea i návštěvníky ze zahraničí. Projekt umožňuje prohlídku expozic a účastní se ho již řada českých muzeí.

Prostředkem pro zatraktivnění muzea může být i širší využití Langweilova modelu Prahy, který by se mohl zprostředkovaně stát pojícím prvkem expozic umožňující jakousi **procházku Prahou napříč časem**. Inspiraci k dalšímu využití modelu lze hledat v Museum of London, které pomocí **Google Street View** ukazuje jednotlivé ulice Londýna v různých dobách, a to pomocí grafik, pohledů, dnešních map apod. Reálná představa o místě nálezů předmětů či oblastí kde byly např. předměty spojené s konkrétními řemesly využívány a další osud těchto míst by z muzea nepochybně udělalo **jedinečný prostor lákající k dalšímu objevování vývoje Prahy**. To vše za pomoci interaktivní expozice a mobilních aplikací.

Muzeum hlavního města Prahy vyžaduje **jasnou profilaci výstavního programu** se stanovením **jedné až dvou**

páteřních výstav během roku, které mohou být pořádány samostatně nebo ve **spolupráci** s jinými organizacemi, zejména dalšími příspěvkovými organizacemi v kultuře. Tyto výstavy mají potenciál vyprofilovat obraz muzea směrem k veřejnosti a zvýšit **povědomí o existenci muzea**. Výstavy by měla provázet systematická a rozsáhlá mediální prezentace, která zabezpečí hojnou návštěvnost a bude se pojit i se zájmem sponzorů. V souvislosti se získáváním sponzorů zde považuji za nutné připomenout podstatu muzea jakožto organizace poskytující **veřejnou službu**, jejímž účelem není zpravidla dosahování zisku. Ekonomické plánování a vyhodnocení výstav, umožňující vyvarování se zbytečných nákladů, by mělo být ovšem součástí každé realizované výstavy, stejně tak sledování návštěvnosti výstav. Návštěvnost výstav není nyní veřejně dohledatelná. Vedle páteřních výstav by nadále byly realizovány menší výstavy cílící spíše na specifitější skupiny veřejnosti.

Sledování nákladů spojených s jednotlivými objekty může taktéž zamezit neúčelnému vynakládání prostředků. Tržby ze vstupného do objektů mimo věží a bludiště tvořily v roce 2014 pouze 5 % z celkových tržeb ve výši 96,6 mil. Kč. Muzeum je zásadně ekonomicky závislé mimo příspěvku zřizovatele na dvou svých objektech Petřínské rozhledně a bludišti, které ve sledovaném roce představovaly 82 % celkových tržeb ze vstupného. Přechodem věží pod správu muzea v roce 2013 muzeum oproti předchozí-

mu roku navýšilo tržby ze vstupného o 1611 % z 4,3 mil. Kč (2012) na 73,6 mil. Kč, neinvestiční příspěvek zřizovatele se přitom snížil pouze o 7,5 %. V roce 2014 se příspěvek meziročně zvýšil nad úroveň roku 2014. V rozpočtu na rok 2015 byl ponížen o 12,5 mil. Kč, plán na rok 2016 je nicméně prakticky na původní výši kolem 60 mil. Kč. Pro zjištění relevantních důvodů těchto čísel by bylo potřeba provést hlubší analýzu nákladů.

3 Otevřenost a široká spolupráce

„místo setkávání a respektu“

Muzeum je reprezentantem i hodnoty společenské, místem, kde se mají setkávat nejen generace, rasy, víry nebo politická vyznání napříč spektrem. Je i platformou, která má vést k vzájemnému respektu a respektu k historii, ctní hodnot, vytváření identity obyvatel a využívání vzájemné synergie. Ač již uplynulo více než 25 let od revoluce, v tomto směru je stále možné hledat značnou inspiraci v zahraničí, kde vývoj nebyl narušen dlouhým nesvobodným režimem, jako tomu bylo v naší zemi. Za jeden ze způsobů náplně tohoto záměru směřování je možné považovat spolupráci s rozličnými subjekty, které mohou přinést nové obzory na věc a otevřít i pohledy dosud zdánlivě naprosto nesouvisející. Jednat se může o spolky, univerzity nebo i organizace a uskupení různého zaměření a náplně činnosti.

Subjekty zmíněné výše se mohou taktéž jako **poradní orgán** spolupodílet na dalším směřování muzea a přinášet pohled z více stran. V poradním orgánu by měli zasedat zástupci muzea, zřizovatele, klubu přátel muzea, univerzit a zástupci dalších relevantních kulturních organizací působících v Praze. Cílem tohoto orgánu by bylo zejména rozvíjet muzeum a přispívat k jeho maximálnímu společenskému přínosu, poskytovat nabídku odpovídající požadavkům doby, vytvářet prostor pro další spolupráci, a taktéž zamezovat kolidování plánovaných programů, výstav i expozic s náplní jiných subjektů.

Základem úspěšného fungování institucí je také **přehledná organizační struktura** s vymezenými kompetencemi a odpovědnostmi, kde nedochází k dvojení činností. Dosavadní organizační struktura muzea je složitá, nepřehledná, postrádá jmenovitě například samostatné oddělení marketingu, vnějších vztahů, obchodu, právní oddělení či interního auditora. Struktura taktéž nerespektuje základní manažerská doporučení ve vztazích nadřazenosti a podřízenosti a patrně taktéž minimálně na formální úrovni nepracuje s **projektovými týmy**. Úspěšná změna organizační struktury vedoucí k dosahování cílů a poslání organizace vyžaduje důkladný audit aktuálního stavu na chod organizace z vnitřního pohledu.

Řada dnešních studentů univerzit není v přílišném kontaktu s praxí, což následně může ztížit jejich pracovní uplatnění. Záměrem koncepce je **navázat spolupráci s univerzitami**, jejichž aktivita by byla zajisté přínosem kupříkladu při tvorbě expozic (např. využívání moderních technologií, moderní kurátorské přístupy), v realizování lektorských programů odpovídajících nejmodernějším principům pedagogiky nebo při přípravě výstav aj. Kontakt studentů s realitou muzejní instituce by byl zajímavý jistě i v dalších studijních oborech, jak již prostřednictvím výuky, tak i formou **letních stáží, dobrovolnictví** nebo spolupráce se studentskými spolky.

Podstatnou hodnotou muzea má být vedle otevřenosti k veřejnosti také návštěvnická přívětivost, pod těmito poj-

my lze vidět jmenovitě například **kavárnu, muzejní obchod s širokou nabídkou, prostory pro odkládání věcí** nebo **vyhovující sociální zařízení**. V hlavní budově muzea prakticky vše z výše jmenovaného chybí. Považuji za nutné na tyto nedostatky myslet při plánované rekonstrukci. Uvažovanou kavárnu je nutné nanejvýš **zatraktivnit, a to** v kontextu prezentace sbírek a informací o Praze. Inspirací může být kavárna Museum of London, která tohoto efektu dosahuje pomocí velkoformátových projekcí. Samozřejmostí je nutnost přístupu na wifi ve všech objektech muzea. Nabídka muzejního obchodu by měla být pestrá, zahrnující rozličné publikace o Praze, taktéž suvenýry související s muzeem a Prahou jako turistickou destinací.

Cílem koncepce je soustředění aktivit muzea i na skupinu **mládeže ve věku 15–26 let**, inspirovat se lze osvědčeným programem Circuit, který je realizován ve Velké Británii. Příkladem programu je projekt **Late at Tate**, kdy se po zavírací době muzeum otevře mládeži a zprostředkovává jí kontakt s muzeem pomocí workshopů, koncertů, tance, světelných show aj. v podání korespondujícím s požadavky této specifické skupiny, která je muzei těžko uchopitelná a u níž lektorské programy povětšinou nezbuzují hlubší zájem.

Dalšími ze skupin, pro které by se mělo muzeum zatraktivnit, jsou **lidé v produktivním věku a senioři**. Příležitostí jsou koncepty snídání (provozováno např. v Albertině ve

Vídni) nebo jiných společenských setkání (koncerty, divadelní a filmová představení, předávání cen apod.) vždy konaných v kontextu poslání muzea. Základem pro budování zájmu a sounáležitosti s muzeem u lidí v produktivním věku by se měl stát reformovaný **Klub přátel muzea**, který v Muzeu hl. města Prahy funguje od roku 2004, nicméně vykazuje pouze jednotky členů a téměř žádnou aktivitu. **Mecenášství** je možné úspěšně obnovit i v České republice, příkladem budiž současný Mecenášský klub Národního divadla v Praze. Tradice mecenášství však stála také u zrodu samotného Muzea hl. města Prahy.

Silné stránky

- Tradice od roku 1881
- Jedinečnost sbírek
- Neinvestiční a investiční příspěvek od zřizovatele
- Vysoká návštěvnost věží a související příjmy ze vstupného
- Přítomnost kvalitních depozitářů
- Vynakládání prostředků na akvizice do sbírek
- Kvalifikovaní odborní zaměstnanci
- Ochotný přístup pracovníků v přímém kontaktu s návštěvníky expozic a výstav
- Pestrý lektorský program pro dětské návštěvníky
- Rekonstruovaný ctěnický areál
- Dostupnost objektů městskou hromadnou dopravou

SWOT analýza

Předchozí text rozvedl základní body SWOT analýzy, která se zaměřuje na zhodnocení vnějších a vnitřních faktorů ovlivňujících úspěšnost organizace. Analýza odkrývá slabé a silné stránky organizace s možnými hrozbami, ale i příležitostmi.

Slabé stránky

- Slabé povědomí o existenci MMP u široké veřejnosti
- Nedostatečná prezentace MMP jako komplexní organizace s více objekty
- Nízká návštěvnost a příjmy ze vstupného v objektech MMP mimo věží
- Klub přátel muzea nevykazující činnost
- Nepřehledná a nejednotná politika vstupného
- Nejednotný vizuální styl
- Nevyužitý potenciál publikační činnosti a nedostatečná nabídka dalších publikací v MMP
- Slabá návštěvnická přívětivost knihovny a absence on-line katalogu
- Ředitelství objektu mimo hl. budovu MMP
- Komplikovaná organizační struktura
- Neustavený poradní orgán ředitele
- Zastaralost většiny expozic a nevyhovující tech. stav hl. budovy MMP
- Neexistence expozice 19. a 20. století
- Nedostatečná profilace výstavního programu
- Nevyužívání moderních přístupů v muzejnictví
- Poloha hl. budovy MMP, neatraktivnost okolí a nedostatečná prezentace MMP v přilehlém okolí a vzdálená poloha některých objektů muzea
- Absence moderního muzejního obchodu a kavárny a nevyhovující sociální zázemí pro návštěvníky MMP
- Úzká nabídka propagačních předmětů MMP a Prahy

Příležitosti

- Spolupráce s dalšími kulturními institucemi a příspěvkovými organizacemi zejména v Praze
- Participace na Google's Cultural Institute (Google Art Project)
- Prezentace Lagweilova modelu prostřednictvím Google Street View
- Zatraktivnění nabídky pro věkovou skupinu 15–25
- Zvážení možnosti zpřístupnění sbírek pomocí online uživatelsky přívětivého katalogu
- Spolupráce se zahraničními institucemi
- Předání k hospodaření MMP Clam-Gallasova paláce
- Předání k hospodaření MMP objektu dům U Zlatého prstenu s expozicí Karla IV.
- Přesun ředitelství do objektu Clam-Gallasova paláce
- Sledování ekonomičnosti jednotlivých objektů, výstav
- Potenciál spolupráce s univerzitami

Hrozby

- Konkurence v nabídce příbuzných institucí a kolidování lektorských programů
- Pokles zájmu ze strany návštěvníků
- Konkurence v nabídce jiných volnočasové aktivit (sport, nákupní centra, kina aj.)
- Ohrožení objektů vodou (depozitář Vojtěchov, Zámek Ctěnice, Podskalská Celnice)
- Růst nákladů na sbírkový evidenční systém Museion
- Rizika spojená s nedávným přechodem do nového sbírkového evidenčního systému
- Zvyšování nájmu v objektu v ul. Kožná

O mně

Být v čele organizace s dlouhou tradicí a širokým záběrem jako Muzeum hlavního města Prahy je nepochybně spojeno se značnou zodpovědností nejen k veřejnosti nebo zřizovateli, ale především, a to zejména, i s odpovědností k budoucím generacím.

Řízení muzea vyžaduje náročnou a vytrvalou práci, vysoké nasazení a v neposlední řadě i schopnost neustále se učit. Pokud budu vybrána a stanu se ředitelkou Muzea hlavního města Prahy, zavazuji se v nejvyšší míře ctít hodnoty a poslání této neobyčejné instituce, které nám byly odkázány minulými generacemi.

Prostředí příspěvkové organizace v kultuře je mi známé z mého nynějšího pracoviště Pražského filharmonického sboru (příspěvková organizace Ministerstva kultury ČR), kde působím na pozici tiskové mluvčí. Mimo své zaměstnání dokončuji studia Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze. V souvislosti se studiem práva jsem absolvovala stáž v Ústavně právním výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a taktéž roční stáž v Museu Kampa jako asistentka a poradkyně ředitele nadace. S muzeem i nadále spolupracuji z pozice členky správního výboru pro kulturu Spolku českých právníků Všehrad.

Domnívám se, že mé vzdělání – humanitní, právní i ekonomické, stejně jako nabyté pracovní zkušenosti a společenské angažování korespondují s nároky na pozici ředitelky muzea – příspěvkové organizace hlavního města

Prahy. Jsem jednou z prvních absolventek oboru Arts management Podnikohospodářské fakulty na Vysoké škole ekonomické v Praze (vedlejší specializace obor Auditing – Fakulta financí a účetnictví), v rámci své diplomové práce jsem se věnovala příspěvkovým organizacím – řízení státního ústavu Národní galerie v Praze v kultuře pod vedením prof. Václava Riedlbaucha. Cílem navazujícího magisterského studia oboru Arts management je příprava absolventů pro úspěšné působení ve vedoucích pozicích v kulturní sféře. Úspěšnost tohoto cíle je patrná v pracovním uplatnění mých kolegů, které nám umožňuje sdílení přístupů a synergii napříč spektrem kultury.

Řídící, komunikační a organizační schopnosti jsem získala především díky absolvování výběrového nadstandardního vzdělávacího a tréninkového programu Honors Academia při VŠE v Praze. Program klade důraz na schopnost vedení lidí, osobní rozvoj a práci na týmových projektech v mezinárodních korporacích. V rámci studia jsem absolvovala stáž v centrále nadnárodní korporace v Praze v oddělení Human Resources, kde jsem vedla dva úspěšné projekty zaměřené na řízení zaměstnanců a jejich rozvoj. Tyto interaktivní projekty byly následně implementovány i v jiných zemích. Součástí studia akademie byla i práce na projektu společnosti Microsoft – Technologie v životě studenta. Profesně i lidsky obohacující byl můj zahraniční pobyt v Dánsku, dřívější působení ve zpravodajské

televizi nebo organizace a řízení kulturních projektů, kde jsem vedla týmy svých kolegů a zajišťovala také finanční prostředky a plnění rozpočtů.

Přes můj nízký věk je mé vzdělání stejně jako mé zkušenosti bohaté a rozmanité. Pevně však věřím, že pohledy na svět z různých úhlů mohou přinášet neotřelé a funkční přístupy, kterými mohu pozici ředitelky Muzea hlavního města Prahy obohatit.